

*Ik zag twee vliegen vliegen
maar daar was géén bij bij!*

A silver mobile phone is shown at an angle, with its screen displaying a message. The phone has a standard keypad and a central navigation pad. The background is a textured orange surface with a repeating circular pattern.

Hoe door de explosie
van mobiele telefonie het
bijenvolk met uitsterven
bedreigd wordt en
dientengevolge het
mensenvolk eveneens.

Auteurs: **Karel & Caroline van Huffelen**

Ons boek *Worden wij wandelende ChipKnips?* over de explosief toegenomen straling van draadloze toepassingen en het inspuiten van microchips in dier èn mens, komt in de winter 2007-2008 uit. We liepen tijdens onze research tegen een interview van het Amerikaanse blad *Acres* (juli 2007) met medisch wetenschapper/mobiele-telefonie-expert Dr. George L. Carlo aan. Wij maakten er een uitgebreide samenvatting van voor de lezers van *Frontier Magazine*, gelardeerd met onze bevindingen over de Nederlandse situatie. Het *Acres*-interview kreeg als kop *Nuking the Birds & the Bees* (Stralingsbombardement op de vogels en de bijen).

We zijn zo gewend geraakt aan elektrische apparatuur – van tandenborstel tot en met WiFi-computers – dat we achteloos zijn geworden. Daardoor kan het zomaar gebeuren dat de samenleving verrast wordt door de impliciete gevaren ervan die volkomen onderschat worden of zelfs totaal niet onderkend. Dat is precies wat er momenteel aan de hand is met de explosie van draadloze technologie. Er wordt volledig over het hoofd gezien, dat deze nog relatief jonge technologie wereldwijd in *elk* aspect van de menselijke samenleving is doorgedrongen. Het is niet alleen zo dat deze informatie-dragende radiogolven of elektromagnetische frequenties grote gevaren opleveren voor de gezondheid van de mens, maar ze zijn vermoedelijk ook de basisoorzaak van de meest urgente milieuproblemen van dit moment, waaronder het op grote schaal uitsterven van bijen.

In april 2007 schreven wij (K&C) een nieuwsbrief in de serie *Worden wij wandelende chipknips?* waarin de volgende tekst voorkwam:

Bijen met uitsterven bedreigd door mobiele telefonie?

Net toen wij dachten klaar te zijn met deze nieuwsbrief, ontvingen we een onrustbarend bericht over de mysterieuze verdwijning van vele miljarden honingbijen. We hadden daar al eerder van kennisgenomen. Toen werd verondersteld dat de oorzaak lag bij de sterke toename van genetisch gemanipuleerde gewassen (zoals maïs) op enorme oppervlakten, met name in de Verenigde Staten. In Californië constateert men een terugloop van bijenvolken met maar liefst 50 tot 60%, in Texas zelfs meer dan 70%. Ook werden de uitstoot van kwik door (kern)energiecentrales en het grootschalige gebruik van pesticiden in de landbouw als mogelijke oorzaak genoemd.

Desastreus

De Colony Collapse Disorder (CCD) zoals het uitsterven van bijenkolonies wordt genoemd, vindt inmiddels ook plaats in West- en Zuid-Europa: Duitsland, Zwitserland,

Spanje, Portugal, Italië, Engeland, Griekenland. CCD is desastreus voor mens, dier en plant, voor het leven op Moeder Aarde. De meeste van onze groenten- en fruitgewassen hebben voor hun bestuiving bijenvolken nodig. Als die verdwijnen is dat een regelrechte ramp voor de planeet. Wetenschappers staan voor een raadsel. Naast de gentech-gewassen en vergiftiging door kwik en pesticiden wordt nu als oorzaak de overdosis aan straling door mobiele telefonie genoemd. In korte tijd heeft de 'uitrol' van het UMTS-zendmastensysteem explosieve vormen aangenomen: recent onderzoek maakt duidelijk dat dit de vermoedelijke oorzaak is van het massaal uitsterven van bijen. Men vermoedt dat de elektromagnetische frequentie van zendmasten het navigatiesysteem van bijen beïnvloedt. Duits onderzoek aan de Landau Universiteit in Koblenz heeft namelijk aangetoond dat bijen niet terugkeren naar hun korf, wanneer er mobiele telefoons in de buurt worden geplaatst. Dit geeft een sterke aanwijzing voor de oorzaak van massale bijensterfte. Meer informatie op: www.ravagedigitaal.org/2007nieuws/april/12/12.php

In Nederland maken biologen zich ernstig zorgen over de massale terugloop van de zweefvliegenpopulatie. De *zweefvlieg* is verwant aan de bij, maar heeft geen angel. Nederland kent meer dan 300 soorten. Ook zij zijn uiterst belangrijk voor de bestuiving. Het begint er op te lijken dat onze belangrijkste bestuivers – de bijen en de zweefvliegen – óók al tot de bedreigde diersoorten gerekend moeten worden. Doordat wij, als mensheid, voor een grootschalige, grofstoffelijke *macro*-aanpak hebben gekozen, zijn we het contact kwijtgeraakt met de subtiele, fijnstoffelijke *micro*-wereld van onze vrienden, de bestuivers. De mens die vooral neemt, vergeet maar al te gemakkelijk dat harmonieuze ecosystemen slechts kunnen functioneren in het *natuurlijke* ritme van geven en ontvangen. Als geven en ontvangen één zijn, als we in respect zijn voor Al-Wat-Is, spreken we ook wel van *kruisbestuiving*.

Het unieke bioveld

We gaan weer verder met Dr. Carlo die eerst even overstapt van de bij op de mens. Ons lichaam is werkelijk een elektrisch organisme, een elektromagnetisch organisme. We beginnen een beetje te begrijpen hoe het lichaam werkt. Elke cel in het lichaam heeft een energiesignatuur ofwel elektromagnetisch kenmerk dat uniek is voor die cel. Elk orgaan heeft een uniek elektromagnetisch energiekenmerk. En dat geldt ook voor weefsel. In feite heeft elke mens een unieke elektromagnetische energiesigna-

alles doordringende blootstelling die inmiddels miljarden mensen over de planeet beïnvloedt. Niet eerder in de geschiedenis was er zo'n grote bevolkingsgroep in gevaar door een consument-gerelateerde technologie. Maar het kwaad is al geschied: de blootstelling vindt dag-in, dag-uit plaats. En, om het nog wat ingewikkelder te maken, de technologieën evolueren en veranderen elk jaar en daarmee ook de karakteristieken van de blootstelling. De industrie vindt het concept van oorzaak- en gevolgonderzoek bijzonder prettig, omdat het de

staan, zenden de hele tijd signalen naar een basisstation om verbinding te houden, en dat creëert een gigantisch web van deze informatiedragende radiogolven waarvan we ondertussen weten dat ze gevaarlijk zijn. Wat er namelijk gebeurt is, dat deze golven zekere reacties in het celmembraanniveau triggeren, waardoor onze hersencellen en de cellen van het zenuwstelsel het vermogen verliezen om te communiceren met omliggende cellen. Wat de bijen betreft, is het zo dat de informatiedragende radiogolven die ze constant omgeven, inmiddels hun cellululaire structuur heeft aangetast, waardoor het navigatievermogen en het 'thuiskomst'-instinct niet meer werken. Bijen navigeren op elektromagnetische velden en subtiele veranderingen in het zwaartekrachtveld van de Aarde. Als je de intracellulaire communicatie onderbreekt, kan de bij zijn korf niet meer terugvinden en zal hij sterven. In de steden zitten we allemaal gevangen in een poel van elektromagnetische vervuiling, maar is dat ook zo op het platteland? Volgens George Carlo is elektromagnetische vervuiling niet alleen beperkt tot de plekken met de hoogste concentratie zoals onze steden en luchthavens. Je kunt dat simpel controleren door in een graan- of koolzaadveld een mobieltje aan te zetten. Als het werkt, dan heb je informatiedragende radiogolven in het veld.

De meeste van onze groenten- en fruitgewassen hebben voor hun bestuiving bijenvolken nodig; als die verdwijnen is dat een regelrechte ramp voor de planeet.

tuur die we tegenwoordig het 'unieke bioveld' noemen. Dat heeft de wetenschap de laatste tijd ontdekt. [Zie Lynne Mc Taggart's boek *Het Veld: de zoektocht naar de geheime kracht van het Universum*]

Om de tuin geleid

Het grootste deel van de mensen wordt om de tuin geleid door de telecomindustrie en overheidsinstanties die ze op de mouw spelden dat het antwoord op al hun vragen ligt in méér onderzoek naar oorzaak en gevolg. Dat is misschien wel het grootste bedrog rond draadloze telefonie. En dit is exact wat er momenteel ook in Nederland gebeurt: lange-termijnonderzoek, uitstel, trainage om de verdere uitrol en verdichting van de draadloze netwerken zonder oppositie te kunnen uitvoeren. Het lopen-de oorzaak- en gevolgonderzoek helpt niemand, noch vandaag noch morgen. Wat we nodig hebben om mensen, die zijn blootgesteld aan straling, vandaag te helpen is onderzoek gericht op toezicht en bewaking met het doel hoge-risicogroepen te identificeren zodat er direct ingegrepen kan worden. Draadloze technologie zorgt voor een

dag waarop de waarheid op tafel komt, ver naar de toekomst schuift. Overheidsinstanties vinden oorzaak- en gevolgonderzoek prettig, omdat het bureaucraten de ruimte geeft om de informatie die ze achterhouden – de verborgen agenda's – verder te verdoezelen. De media vinden oorzaak- en gevolgonderzoek prettig om dat het hen iets dramatisch geeft om over te praten. Maar verder helpt het niemand!

Als we de publieke gezondheid serieus willen beschermen, dienen we onze inspanningen te richten op de ontwikkeling van instrumenten om vroeg optredende symptomen te helpen identificeren zodat snel genoeg correctieve ingrepen kunnen plaatsvinden.

Verlies van navigatievermogen

Dr. George Carlo is van mening dat het uitsterven van bijenvolken te maken heeft met de hoge dichtheid van informatiedragende radiogolven van draadloze toepassingen die het gehele milieu doordringen. We zijn in twee jaar tijd van één miljard naar drie miljard gebruikers van mobieltjes gegaan. Drie miljard mobieltjes die constant aan

Twee miljard mobieltjes in twee jaar!

Bijenhouders vinden overigens geen dode bijen in hun korven, de bijen redden het gewoon niet om terug te komen. Hun innerlijke tomtom is verstoord. En dit gebeurt tegelijkertijd op verschillende continenten. Juist vanwege het simultane optreden ligt het niet voor de hand dat pesticiden of kunstmatig gemanipuleerd graan of een virus de oorzaak is, want dat soort oorzaken zou een 'lappendekenpatroon' geven dat je relatief eenvoudig kunt overzien en traceren. Er is echter geen gespreid patroon. Het gebeurt simpelweg overal tegelijk, dus de veroorzaker moet iets zijn *wat tegelijkertijd planetair is geïntroduceerd*. Het enige wat het uitsterven van bijen kan verklaren, zijn

de informatiedragende radiogolven van mobiele telefonie. Opnieuw moeten we benadrukken dat we in 2004 het eerste miljard gebruikers van mobiele telefoons hadden, en daar hebben we 20 jaar over gedaan. Van 2005 – 2007 zijn er maar liefst twee miljard bijgekomen. De exponentiële toename van blootstelling aan deze informatiedragende radiogolven heeft dus plaatsgevonden in de laatste twee jaar, exact dezelfde periode waarin we de bijenvolken op grote schaal zien verdwijnen.

De massieve concentratie van elektromagnetische velden is de veroorzaker en het biologische mechanisme – de celmembraanverstoring van intercellulaire communicatie – verklaart het.

Terug van draadloos naar kabel

Er is geen ontkomen meer aan. Er zijn wat technieken mogelijk om radiosignalen voor menselijke cellen te 'verbergen' of minder toegankelijk te maken maar dat werkt niet voor bijen, omdat hun levensduur te kort is om dergelijke interventies aan te kunnen. Een ingrijpende verschuiving van de politieke wil is nodig om de infrastructuur van onze telecommunicatie weer terug te brengen van draadloze systemen naar glasvezelsystemen teneinde de grote hoeveelheid draadloze methodes drastisch te minimaliseren. Infrastructuren van glasvezelkabel zijn al overal aanwezig. Als we weer overgaan op glasvezel, zullen de bijen terugkomen.

Trekvogels 'vliegen' tegen eenzelfde probleem aan als de bijen. De elektromagnetische straling van draadloze telefonie en dergelijke bevindt zich weliswaar niet hoog in de lucht, maar trekvogels worden getroffen door de signalen die van bergtop tot bergtop worden uitgezonden [Er zijn veel zendmasten op bergtoppen geplaatst, overall op de planeet, maar volgens ons navigeren trekvogels óók op de magnetische velden van de Aarde, net als de bijen].

Vreemde indringers

De mens heeft soortgelijke problemen met informatiedragende radiogolven als

de bijen. Deze frequenties worden door hersencellen, bloedcellen, levercellen, enz. herkend als vreemde indringers in het lichaam. De cellen proberen zich te beschermen door zich ervoor af te sluiten waardoor de intracellulaire communicatie en het transport van afvalstoffen worden verstoord. Dit leidt tot stapeling van afvalstoffen in de cellen waaronder vrije radicalen die de celreparatie belemmeren. De elektromagnetische frequenties verstoren onze fysiologie en we zien de laatste vier, vijf jaar symptomen die samenhangen met het zogenoemde *membraan-overgevoelheidssyndroom*: mensen zijn werkelijk allergisch voor de elektromagnetische straling en vertonen 'vijandige' reacties – van inwendige bloedingen en dat soort zaken

hun vriendje of vriendinnetje ontvangen. Ze voeren gesprekken, terwijl hun ouders slapen en stellen zich 24 uur per etmaal, 7 dagen per week, bloot aan elektromagnetische straling hetgeen bijzonder riskant is.

Geén testonderzoek voor mobieltjes

Uiteraard is de telecomindustrie van deze zaken en gevaren allang op de hoogte. In 1984, toen de eerste mobieltjes waren ontwikkeld, werden deze vrijgesteld van testonderzoek vooraf. De Food and Drug Administration (FDA) eiste niet van de telecomindustrie ze als straling uitzendende apparaten te testen, terwijl dat wel had moeten gebeuren. De FDA wordt gedomineerd door de industrie, hetgeen in 2004 – voor de zoveelste keer – werd bevestigd, toen de

Van 2005 – 2007 zijn er maar liefst twee miljard mobieltjes bijgekomen.

tot en met subtielere symptomen zoals het onvermogen om te focussen, jonge kinderen met ADHD, leerproblemen, woedeaanvallen. Dit zijn allemaal symptomen die voortkomen uit de verstoring van de communicatie tussen de cellen.

Grootste risicogroep: de jeugd

Uit onderzoek is gebleken dat deze verschijnselen verergeren bij hen die lange tijd achtereen telefoneren met een mobieltje aan hun oor. Het zijn vooral jonge mensen die veel bellen en zij vormen dan ook de grootste risicogroep. De gemiddelde jonge tiener in Buffalo, New York, belt 2500 minuten per maand mobiel (méér dan 40 uur per maand ofwel een kleine 1,5 uur per dag), terwijl sommigen meer dan 7000 belminuten gebruiken (ruim 116 uur per maand ofwel bijna 4 uur per dag). In Nederland en België is er ook een soort mobiele belgecte onder de jeugd. Sommige kinderen nemen hun mobieltje zelfs mee naar bed, leggen het onder hun kussen terwijl het aanstaat en ze om 02.00 uur 's morgens een sms-je of telefoontje van

FDA de VeriChip goedkeurde voor medische doeleinden (zie *Worden Wij Wakker?* van Marcel Messing, pag. 142 e.v.).

Doordat de FDA destijds geen testonderzoek eiste bij de invoering van mobiele telefoons, werd de suggestie gewekt dat ze veilig zijn. Deze suggestie is wereldwijd verbreid. Dr. Carlo vertelt dat er in de Verenigde Staten al juridische processen tegen de telefoonindustrie lopen, waarbij de industrie wordt beschuldigd van (voor)kennis over de gevaren van mobiel bellen, terwijl ze die niet op de verpakking vermeldt. Het is vergelijkbaar met de processen tegen de tabaks- en asbestindustrie die ook informatie over de schadelijkheid van hun producten achterhielden.

De industrie controleert de wetenschap

Het komt ook regelmatig voor dat wetenschappers de telecomindustrie aanklagen wegens het verwerpen of vervormen van hun onderzoeksresultaten, aldus Carlo. Als je kijkt naar de wetenschappelijke studies die zijn gefinancierd door de telecombranche, dan zul je ontdekken dat de kans dat

deze geen effecten/problemen vinden zes keer groter is dan bij onderzoek dat op onafhankelijke basis is gefinancierd! Helaas wordt ongeveer 95% van dit werk gefinancierd door de industrie: dus de industrie controleert de wetenschap en de verspreiding van wetenschappelijke informatie in hoge mate, en dus beheerst zij ook de publieke opinie over risico's en het ontbreken daarvan. Deze wetenschappelijke manipulaties van de Amerikaanse telecomindustrie worden als de enige ware wetenschap uitgedragen door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en overgenomen door de Nederlandse Gezondheidsraad (GR), de overkoepelende GGD-organisatie en de Nederlandse overheid: deze hersenspoeling vindt wereldwijd plaats!

Noise-field technology

Carlo zegt dat er technologieën beschikbaar zijn om draadloze telefonie *nu* veilig te maken. Maar de regering eist dat niet en de industrie doet het gewoon niet. Hij

Einstein vertelde dat het van het grootste belang zou zijn om de bijen te blijven observeren, want als de bijen uitsterven, zal het menselijke ras ook binnen vier of vijf jaar verdwijnen

is van mening dat de consumenten moeten opstaan en zeggen: 'Wij willen die technologie voor onze veiligheid.' Zo niet, dan is er geen prikkel voor de industrie om het aan te pakken en geen stimulans voor de regering om het af te dwingen. Deze technologie die storingsveldtechnologie (*noise-field technology*) wordt genoemd, werd ontwikkeld door het leger om soldaten te beschermen die met draadloze-communicatieapparatuur in hun helmen rondlopen. Storingsveldtechnologie zendt in feite een laag-energetisch magnetisch veld uit dat zich hecht aan de informatiedragende ra-

diogolf – bij voorbeeld in een mobieltje – en dat deze golf/frequentie *incoherent* maakt, ofwel onzichtbaar voor ons weefsel, voor onze cellen. Omdat het lichaam dit incoherente signaal niet herkent, creëert het ook geen beschermingsrespons [Het is deze respons waardoor de communicatie tussen de cellen verstoord raakt, K.v.H.]. Volgens Carlo kun je gemakkelijk info over *noise-field technology* van het internet halen. In ieder geval kun je op www.safewireless.org (Engelstalig) terecht om meer over de problematiek te weten te komen.

Einstein: blij steeds de bijen observeren!

Het bijenprobleem kan dus niet met deze technologie opgelost worden. Als we onze bestuurders kwijtraken, zijn de consequenties onheilspellend. Einstein vertelde zeventig jaar geleden al dat we het nucleaire tijdperk in zouden gaan en ons milieu op nieuwe manieren grove schade zouden toebrengen waarvan de consequenties niet

te overzien zijn. Hij voegde eraan toe dat het van het grootste belang zou zijn om de bijen te blijven observeren, want als de bijen uitsterven, zal het menselijke ras ook binnen vier of vijf jaar verdwijnen. Volgens Carlo kan alléén de overstap naar de glasvezel-infrastructuur de bijen nog helpen. De verstoringen in hun intracellulaire communicatie door elektromagnetische vervuiling via draadloze telefoniefrequenties kun je op geen andere manier aanpakken. Bijen bestrijken een groot bestuivingsgebied (van ca 10 à 15 km²) en dus ontkomen ze vrijwel nergens meer aan de telefoniestraling.

WiFi in schools is crazy

Als telefoongebruiker kun je op korte termijn iets voor jezelf aan bescherming doen, maar de lange-termijnoplossing (zowel voor de consument als de bijenvolken, enz.) moet via de politiek tot stand komen. Maar die komt niet in actie als de burger zich niet flink roert: ontwakten uit onze zombiestaat is dus het parool. Tenslotte waarschuwt Dr. Carlo nog voor WiFi-toepassingen, in het bijzonder op scholen, want kinderen worden dan blootgesteld aan straling van een extreem hoog niveau: 'WiFi in schools is crazy.' En zojuist bereikte ons het volgende bericht dat hier goed op aansluit. De Duitse Bondsregering formuleerde het volgende antwoord op een vraag van de Groenen over de veiligheid van draadloze thuisnetwerken: 'De Bondsregering beveelt in het algemeen aan om de persoonlijke blootstelling aan straling van hoogfrequente elektromagnetische velden zo gering mogelijk te houden, d.w.z. aan gewone kabelverbindingen de prioriteit te geven wanneer van het aansluiten van draadloze oplossingen kan worden afgezien.' Omdat onze oosterburen veel actiever bezig zijn met de stralingseffecten van draadloze technologie op hun gezondheid – er zijn diverse door medici ondersteunde actiegroepen zoals het Freiburger Appell – kan hun Bondsregering niet meer achterblijven, tot grote woede van de belbedrijven. Dit gaat over integriteit. Nu Jan Peter en zijn Rebellenclub nog! ◀

Karel & Caroline van Huffelen schreven twee boeken over het ontkende vrouwelijke principe: *Op weg naar Meesterschap met de Meesters van het Titicacameer* (2003) en *Maria Magdalena en de SchijnHeiligen* (2006). Beide boeken worden in 2008 in de VS uitgegeven. Omstreeks januari 2008 komt hun nieuwe boek in Nederland uit: *Worden wij wandelende ChipKnips?* over de effecten van draadloze telefonie/internet/TV en het chippen van dier en mens. Karel & Caroline zijn te bereiken op het volgende email adres: thecross@wanadoo.nl